

F. t. I. vedr. forskellige skattelove

gen forudsætter således, at realrenteafgiften fordeles forholdsmæssigt mellem samtlige forsikringer.

I den senere tid er danske livsforsikringselskaber begyndt at udbyde livsforsikringer tilknyttet opsparing i investeringsfunds (klasse III forsikringer). Sådanne investeringsfunds er puljebaserede opsparingsordninger, der svarer til pengeinstitutternes puljeordninger, og hvor forsikringstageren ved forsikringens udløb eller ved genkøb får udbetalt et beløb svarende til sin andel i de enkelte investeringsfonde (-puljer).

Når der er tale om opsparing tilknyttet klasse III forsikringer, vil det være uretfærdigt at fordele den samlede realrenteafgift forholdsmæssigt på samtlige forsikringer, når nogle forsikringstagere har valgt at foretage puljeopsparing i aktiepuljer, der ikke udløser realrenteafgift, mens andre vælger at placere opsparingen i realrenteafgiftspligtige obligationspuljer. Når livsforsikringselskabet udbyder puljebaserede opsparingsordninger, foretages beregningen derfor i to trin.

Først fradrages i det samlede afgiftsgrundlag den del, der vedrører afkast af aktiver i investeringspuljer. Det herefter fremkomne afgiftsgrundlag nedsættes med den procentdel, der svarer til forholdet mellem livsforsikringshensættelserne for de realrenteafgiftsfrie forsikringer og de samlede livsforsikringshensættelser. Ved denne beregning ses der ved opgørelsen af livsforsikringshensættelserne bort fra den del, der vedrører investeringspuljerne.

Herefter nedsættes den del af afgiftsgrundlaget, som vedrører afkast af aktiver i investeringspuljerne, jf. bestemmelsens stk. 2. Nedsættelsen sker med den del af afkastet, som kan henføres til ikke-fradragsberettigede forsikringer omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel I.

Efter realrenteafgiftslovens § 6 nedsættes livsforsikringselskabers afgiftsgrundlag med en procentdel af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, der svarer til afgiftsåret. Procentdelen udgør forholdet mellem på den ene side afgiftspligtigt afkast og det samlede afkast.

Formålet med bestemmelsen er på skematisk vis at undgå, at livsforsikringselskaber pålægges realrenteafgift af afkastet af livsforsikringselskabets egenkapital, dvs. realrenteafgift af selskabets skattepligtige indkomst. Da en del af den skattepligtige indkomst vedrører afkast, som er realrenteafgiftsfrit, f.eks. aktieudbytte, nedsættes afgiftsgrundlaget kun med den del af den skattepligtige indkomst, som forholdsmæssigt kan henføres til det realrenteafgiftspligtige afkast. Den forholdsmæssige andel opgøres efter forholdet mellem på den ene side det afgifts-

pligtige afkast og på den anden side summen af afgiftspligtigt og afgiftsfrit afkast.

Når livsforsikringselskaber efter de foreslåede regler opnår en yderligere nedsættelse af afgiftsgrundlaget, er det nødvendigt at korrigere beregningen efter § 6, fordi der ikke skal svares afgift af den del af afgiftsgrundlaget, der kan henføres til forsikringer omfattet af den foreslåede bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 53 A. Det foreslås derfor i bestemmelsens stk. 4, at den nedsættelse af afgiftsgrundlaget, som kan opnås ved tegning af de omtalte forsikringer, fragår i det afgiftspligtige afkast og tillægges det afgiftsfrie afkast ved beregningen af den i realrenteafgiftsloven § 6 nævnte procentdel.

Til § 3

Det foreslås, at afkastet af en forsikring omfattet af § 53 A, stk. 1, skal medregnes til den skattepligtige indkomst som kapitalindkomst. I personskattelovens § 4, stk. 1, tilføjes derfor et nyt nr. 15, der omfatter afkast efter pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 3.

Et negativt afkast af en forsikring kan ikke modregnes i anden positiv kapitalindkomst for forsikringsen ejer. Et negativt afkast kan kun modregnes i positivt afkast fra samme forsikring i samme indkomstår og de følgende 5 indkomstår, jf. den foreslåede bestemmelse i § 53 A, stk. 3. Efter samme bestemmelse kan et negativt afkast kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan modregnes i positivt afkast i et tidligere indkomstår.

Til § 4

Der er tale om 2 konsekvensændringer.

Efter kildeskattelovens § 43, stk. 2, litra f, kan indkomstskattepligtige udbetalinger efter bl. a. pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 4 og 8, efter ministerens nærmere bestemmelse henregnes til A-indkomst. Skatteministeren har fastsat sådanne regler i § 21 i bekendtgørelse nr. 685 af 11. oktober 1990 om opkrævning m.v. af indkomst- og formueskat.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 6 og 9.

Den anden konsekvensændring består i, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 46, stk. 2, ændres til § 46, stk. 1. Det skyldes, at pensionsbeskatningslovens § 46, stk. 2, hvorefter bonusudbetalinger kun er afgiftspligtige, hvis udbetalingen sker samlet, når forsikringen bliver virksom, ophæves eller bortfalder, medens andre bonusudbetalinger medregnes som skattepligtig indkomst, blev ophævet ved lov nr. 313 af 16. maj 1990 om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (Rate-